

La Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia valencià ha denunciat Terra Mítica i setze empreses vinculades a la construcció d'aquest parc per presumpte frau fiscal a l'Agència Tributària entre els anys 2000 i 2001. La xifra supera els 4,4 milions d'euros i en el procés s'hi podrien veure imputats, entre altres, alguns exdirectius que gestionaven les instal·lacions. La figura d'Eduardo Zaplana sempre apareix com a fil conductor de la trama.

Les investigacions del fiscal vénen de lluny. La denúncia, de fet, naix d'una inspecció d'Hisenda —iniciada abans de l'estiu— a una de les mercantils implicades, C3 Ingeniería de la Construcción y Medio Ambiente. Terra Mítica va adjudicar serveis de jardineria a aquesta empresa que, alhora, va subcontractar els treballs amb altres firmes també implicades en la trama. C3 Ingeniería està vinculada a l'industrial Vicente Conesa, un empresari pròxim al PP que l'any 1994 va obtenir sucosos contractes de l'Ajuntament de Benidorm, coincidint amb el període en què Eduardo Zaplana ocupava l'alcaldia de Benidorm. Aquestes adjudicacions van ser, fins i tot, motiu d'investigació judicial, encara que, al remat, van arxivar-se.

Les irregularitats detectades corresponen als anys 2000 i 2001, quan Zaplana encara presidia la Generalitat i s'havia convertit en el màxim impulsor del complex d'oci. El Ministeri Fiscal imputa a Terra Mítica i a les altres setze societats l'emissió de factures per serveis que mai no es van prestar. La Fiscalia de l'alt tribunal valencià atribueix a aquesta trama mercantil sis delictes de falsificació de documents mercantils i dotze contra la Hisenda pública. El frau pot arribar als 4.421.319 euros amb 25 persones imputades. L'Agència Tributària reclama a la societat d'oci participada per la Generalitat al voltant de 150.000 euros.

La inspecció sobre la societat vinculada a Vicente Conesa va revelar que hi havia realitzat treballs per a altres mercantils, entre les quals, Terra Mítica. Això va posar Hisenda sobre la pista de les activitats de les societats ara imputades. Aquest grup d'empreses va desenvolupar, segons la Fiscalia del TSJ, una trama organitzada per falsificar factures i, així, defraudar l'impost de societats i

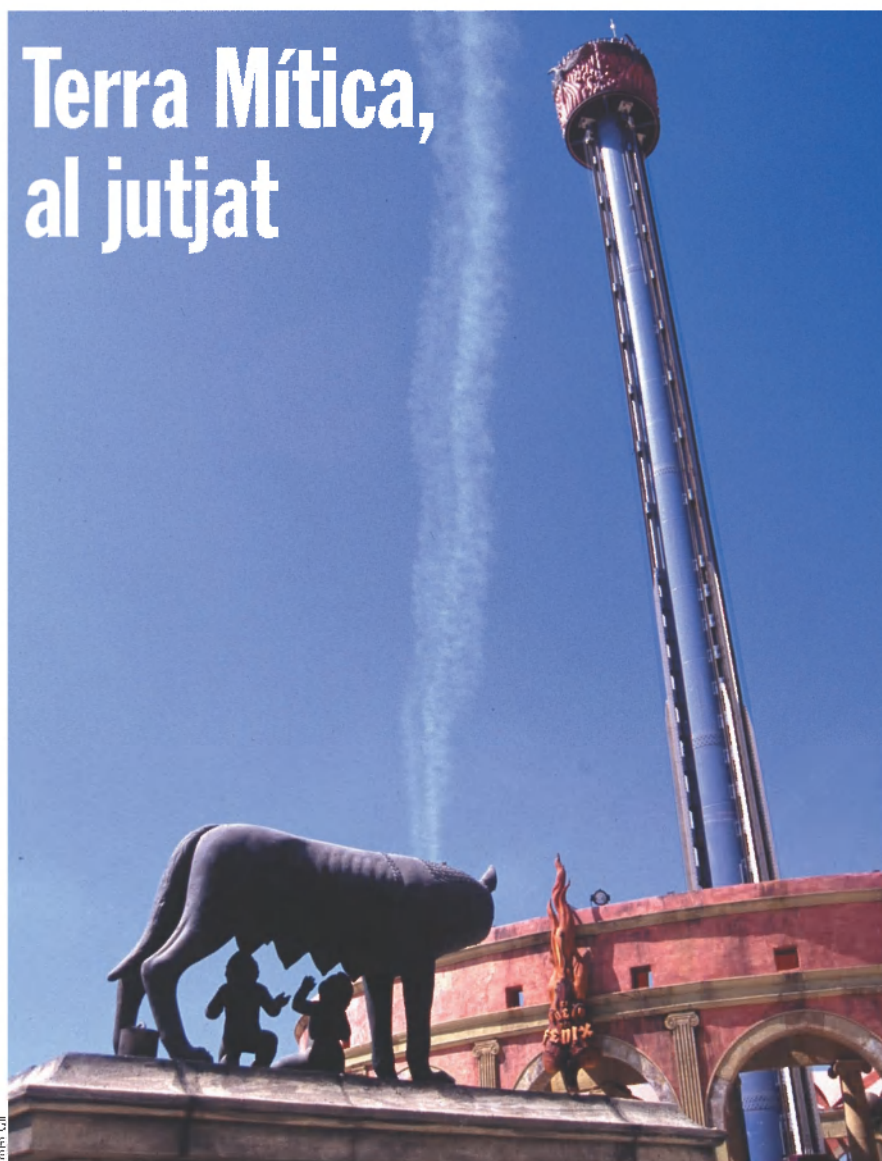

PHOTO: GIL

l'IVA dels exercicis del 2000 i el 2001. El període coincideix de ple amb els primers mesos de funcionament del parc temàtic de Benidorm, inaugurat l'estiu del 2000.

L'actuació del Ministeri Fiscal és dirigida contra les empreses següents: Terra Mítica Parc Temàtic de Benidorm,

Altos del Carrichal, Tribal, Desarrollo de Proyectos, Instalaciones y Mantenimientos, l'esmentada C3 Ingeniería de la Construcción y Medio Ambiente y Excavaciones Escoto. Per vinculació, el fiscal també implica en la trama Desarrollo Gran Vía, Trabajos Auxiliares del Siglo XXI, Prexint Botànics Herre-

ro, Mecanizados Hermanos Muñoz, Mecanizados de Levante, Les Simetes de Partegas, Constructora 9 Mil·lenni, Remel 2002, Ximo Dual, Construcciones y Reformas Valcoe i Red Moreno.

La Fiscalia, segons fonts judicials, no ha comptabilitzat fins al detall el volum del frau comès, suposadament, per cadascuna de les societats, però sí que ha trobat indicis raonables que els representants legals de les empreses han actuat en connivència per defraudar la Hisenda pública mitjançant factures que “no responen a la realitat” i que van cobrar-se malgrat que mai no es va realitzar cap dels serveis que es van pagar. Les empreses utilitzaren les factures per rebaixar la seua tributació de l'impost de societats i de l'IVA. Les societats, segons la fiscalia, incloïen en les declaracions anuals despeses i quotes “completament o parcialment inexistents”.

Terra Mítica va adjudicar serveis de forma directa a quatre societats implicades. La quantitat suposadament defraudada pel complex participat pel Consell pot estar entre els 150.000 i els 180.000 euros, que provindrien d'adjudicacions per un valor superior als 600.000 euros, uns 100 milions de les antigues pessetes. Tot i que encara no es coneix la llista d'imputats –la Fiscalia, segons indiquen aquestes fonts, encara verifica els noms dels responsables de les empreses d'aquell moment–, entre el 2000 i el 2001, els únics que tenien autoritat per donar el vistiplau al pagament de factures eren l'expresident de Terra Mítica, Luis Esteban; l'exdirector general de la Conselleria d'Indústria, Miguel Navarro; a més de Miguel Izquierdo –director financer i qui ordenava el pagament als proveïdors– i de Justo Valverde, excunyat del president Eduardo Zaplana i encarregat de les contractacions.

La implicació del parc temàtic en la trama pot arrancar de les seues relacions amb la societat vinculada a l'industrial Vicente Conesa. C3 Ingeniería va facturar fins a 4 milions d'euros pel manteniment de les zones verdes del complex. Directius del parc, però, asseguren que l'Agència Tributària mai no l'ha inspeccionat com a responsable principal dels fets. Mitjançant un comunicat públic, Terra Mítica mostra la seua seguretat que tots els pagaments realitzats durant les obres corresponen a “treballs realitzats i perfectament comptabilitzats”

DAFA GIL

Eduardo Zaplana, el president que va impulsar Terra Mítica.

i compromet la seua col·laboració amb Hisenda convençuda que no s'ha realitzat cap operació il·legal. El complex, en tot cas, assenyalava la responsabilitat de les empreses contractades en aquest afer, una versió a la qual també s'apuntaven fonts del Govern valencià.

L'actuació judicial ha provocat un terratrèmol polític al País Valencià, però també a Madrid. Dimecres passat, al Congrés dels Diputats, el ministre d'Indústria, José Montilla, recordava a Zaplana la investigació judicial oberta sobre la gestió del complex. Mentrestant, l'oposició a les Corts valencianes, PSPV-PSOE i Esquerra Unida –l'Entesa, ha demanat que s'investigue a fons la situació econòmica i financera de Terra Mítica, i vincula l'actuació judicial dins de l'espiral d'acusacions de corrupció que envolta el PP valencià. Terra Mítica ha reclamat als partits que no utilitzen el procés en plena suspensió de pagaments, un tràmit que, per garantir la continuïtat del parc, s'ha de resoldre abans del març.

La reacció del PP ha mostrat la seua divisió interna. Del silenci inicial, els populars van passar a donar opinions segons la seua adscripció política. El Grup Popular a les Corts, controlat pels campsistes, ha demanat prudència i respecte a les actuacions judicials. El president de la Diputació d'Alacant, el zaplanista José Joaquín Ripoll, per la seua banda, defensa Terra Mítica i critica els qui tracten de “tirar pedres contra la nostra teulada”. Potser Ripoll, però, comença a adonar-se que el model de gestió imposat per Zaplana al País Valencià fa fallida.

A. V. Santamaria

Parlar per parlar

Fent amics

Manuel S. Jordi

En l'entrevista antològica que Víctor Maceda va fer a Joan Ignasi Pla, publicada al número passat d'EL TEMPS, el perio-

dista interroga el secretari general del PSPV-PSOE sobre les cessions del PP en la negociació de l'Estatut (el valencià, no es confonguen). Pla respon, entre d'altres, sobre la consolidació de “l'espai lingüístic valencià”: la consolidació, diu, de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua –aquesta setmana preocupada per canviar-li l'accent a València: greu o agut?, heus ací la qüestió–. Per tant (i ací cau en el propi parany), “el tancament de portes al secessionisme lingüístic”. Pla ha tornat a demostrar com n'és, de ferm, quant a conviccions. Què vol dir això de proclamar el que cadascú li agradaria escoltar segons la confraria a la qual pertany? La sinceritat és una qüestió de principis. O Pla no s'havia repassat el manual de com guanyar amics, atenent el presumible auditori receptor de l'entrevista. Es pregunta el líder carismàtic més endavant: “Quina necessitat hi ha d'incloure la definició de la llengua? És l'absurd permanent i continuat de moltes [sic] forces polítiques de l'esquerra valenciana: pensen que es pot incloure, en contra de l'opinió majoritària del poble valencià, que el valencià és el mateix que el català.” I remata: “Jo no sóc nacionalista i no estic ací per a dir que el valencià és català.” En resum, l'AVL tanca les portes al secessionisme. De fet, sembla que les va tancar quan ja s'hi havia ficat fins a l'estable. I segona, qui no és nacionalista, no té perquè assumir ni proclamar que el valencià és català. No hi ha res com fer amics.